

Nr 112.

Godkänd av första kammaren den 25 april 1922.
Godkänd av andra kammaren den 25 april 1922.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 5 § i lagen den 20 juni 1918 angående åtgärder mot utbredning av könssjukdomar.

(Andra lagutskottets utlåtande nr 13.)

Till Konungen.

Genom en den 21 mars 1922 dagtecknad proposition, nr 236, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagda utdrag av i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till lag om ändrad lydelse av 5 § i lagen den 20 juni 1918 angående åtgärder mot utbredning av könssjukdomar.

Med överlämnande av andra lagutskottets i ärendet avgivna, av riksdagen godkända utlåtande får riksdagen anmäla, att Eders Kungl. Maj:ts förevarande förslag icke av riksdagen i oförändrat skick antagits, men att riksdagen för sin del antagit följande

Lag

om ändrad lydelse av 5 § i lagen den 20 juni 1918 (nr 460) angående åtgärder mot utbredning av könssjukdomar.

Härigenom förordnas, att 5 § i lagen den 20 juni 1918 angående åtgärder mot utbredning av könssjukdomar skall erhålla följande ändrade lydelse:

Kostnadsfri undersökning och behandling, varom i 4 § sägs, verkställs, med nedan angivna undantag, av provinsialläkare, extra provinsialläkare, stadsläkare, köpingsläkare och municipalläkare. Finnas i stad

flera än en stadsläkare, skall endast den av dem, som hälsovårdsnämnden därtill utser, utföra dylik undersökning och behandling.

I stad, som har ett invånarantal av tjugutusen eller därtöver, verkställas undersökning och behandling, som här avses, å nödigt antal polikliniker; dock har i staden bosatt provinsialläkare eller extra provinsialläkare att utföra dylik undersökning och behandling av personer, tillhörande hans distrikt. Kostnaden för sådan poliklinik, med undantag av vad som enligt 6 § utgår av statsmedel, bestrides av staden. Mottagningarna å poliklinik skola anordnas med hänsyn till allmänhetens bekvämlighet och på sådant sätt, att besök å polikliniken icke röjer beskaffenheten av den sjukdom, för vilken vård sökes. Från skyldighet för stad, som nu sagts, att anordna poliklinik, äger Konungen på framställning av staden tills vidare medgiva befrielse.

På begäran av tjänsteläkare, som ovan sägs, må hälsovårdsmyndigheten, där så provas lämpligt, befria honom från skyldighet att verkställa undersökning och behandling, som här avses, samt i hans ställe förordna annan läkare, som därtill finnes villig.

Föreligger för stad, där poliklinik ej är inrättad, behov av flera än en läkare för utförande av undersökning och behandling, varom här är fråga, eller förefinnes, i annat fall än i 7 § avses, dylikt behov för viss ort på landet, har vederbörande hälsovårdsmyndighet att härom göra anmälan hos medicinalstyrelsen med bifogande av förslag å för uppdraget villiga läkare, däribland, såvitt lämpligen kan ske, minst en kvinnlig, varefter medicinalstyrelsen, där sådant finnes påkallat, utser särskild läkare att jämte *vederbörande* tjänsteläkare eller annan i hans ställe förordnad läkare utöva ifrågavarande verksamhet.

Har, enligt vad i tredje eller fjärde stycket sägs, särskild läkare förordnats, har hälsovårdsmyndigheten att öva inseende över hans tjänsteverksamhet och härför meddela nödiga föreskrifter.

Särskilt förordnad läkare, som avses i tredje eller fjärde stycket, ävensom föreståndare för i andra stycket omförmäld poliklinik skall, där så kan ske, hava erhållit särskild utbildning i fråga om könssjukdomar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1923.

Stockholm den 25 april 1922.

Med undersåtlig vördnad.
